

පලස්තීන අධිකාරිය තුළ කන්ඩායම්ක යුද්ධයක් ඇරඹේ

Factional warfare breaks out in Palestinian Authority

ක්‍රිස් මාස්ඩන් විසින්

2004 ජූලි 23

පලස්තීන අධිකාරිය හෙල්ලුම්කන ලද කල්ලිවාදී කා කොටා ගැනීම් මගපැදුනේ රජයේ ගොඩනැගිලි මත ප්‍රහාරවලට හා ආයුධ සන්නද්ධ මුත ගැටුම් සහ වෙඩි තබාගැනීම් ගනනාවකට ය. කල්ලිවාදී කා කොටා ගැනීම් හේතුවෙන් පලස්තීන අධිකාරිය ඉරිතැලි ඇත.

එය: පලස්තීන අධිකාරියේ සභාපති යසර් අර්ගත් වටා සිටින කල්ලියේ ඥාති සංග්‍රහයට හා දූෂනයට එරෙහි විරුද්ධත්වයක රූපාකාරය ගෙන ඇත. නමුත් දූෂනයට එරෙහි බැනරය පලස්තීන අධිකාරියේ නායකත්වය තුළ සිටින අසමාන ස්ථර අතර ඇති බල අරගලය සඟවන්නේ මද වසයෙනි.

2005 දී සිදුවෙතැයි අපේක්ෂිත ගාසා තීරුවෙන් ඊස්රායල හට පිරිස් හා 7,500ක් පදිංචිකරුවන් ඉවත් කර ගැනීමට පෙර බලපාන ආස්ථානයන් හැසිරවීමේ උත්සාහයන් විසින් මෙය ඉදිරියට ගෙන එනු ලැබ ඇත. බටහිර ඉවුරේ මෙන් ම ගාසා තීරයේ පාලනය ද ඊස්රායලය කෙරෙහි පලස්තීන ප්‍රතිපත්තිය ද පිලිබදව හා ලුප්ත පලස්තීනයක් නිර්මානය කිරීම සඳහා එක්සත් ජනපදය විසින් පිටුබලය සපයන යෝජනා පිලිබදව කාලයක් පුරා පවතින ගැටුම් පටලවනු ලැබ ඇත.

අරගත්ගේ බලය අවසානයේ දී රදා පවතින පලස්තීන අධිකාරියේ පොලිස් හා ආරක්ෂක සංවිධානවල අරගත්ගේ පාලනයට වල කැපීමේ උත්සාහයන් මත ගැටුම කේන්ද්‍රගත වී ඇත. ගාසා හි අරගත්ගේ ප්‍රධාන පොලිස් අනදෙන නිලධාරී ගාසී ජබාලි මෙන් ම ප්‍රන්ස ප්‍රථමාධාර කමිකරුවන් 4 දෙනෙක්, අරගත්ගේ ෆාටා සංවිධානයට අනුබද්ධ අල් අක්සා මාට්ට්ස් බ්‍රිගේඩ් හි සාමාජිකයන් විසින් පැහැරගනු ලැබූ විට ගැටුම ජූලි 16 සිකුරාදා විවෘතව පුපුරා ගියේ ය. පැහැර ගැනීම පලස්තීන අධිකාරිය තුළ දූෂනයට එරෙහිව සටන්කාමී කන්ඩායමක් විසින් මතුපිටින් විරෝධය පෑමක් වූ නමුත් මෙය අරගත්ගේ ප්‍රතිමල්ලයා වන අගමැති අහමඩ් ක්වේරි විසින් බලය සඳහා ක්ෂණිකවම වාසියට හරවා ගනු ලැබී ය. “පෙර නුවු වියවුලක්” පිලිබදව පැමිනිලි කරමින් ක්වේරි පසු දින ම තම ඉල්ලා අස්වීම භාර දුන්නේ ය.

මිලියන ගනන් රාජ්‍ය මුදල් වංචා කිරීම හා කාන්තාවන්ට ලිංගිකව අඩන්තේට්ටම් කිරීම ද ඇතුලත් අපරාධ සඳහන් කරමින් පටිගත කල ප්‍රකාශයන් ඔහුගේ සිරකරන්නන් විසින් ජබාලි ලවා කියවනු ලැබී ය.

හදිසි තත්වය ප්‍රකාශ කිරීමට අරගත්ට බල කෙරින. නමුත් පැහැරගැනීමට ඔහුගේ ප්‍රතිචාරය ගින්නට තෙල් එකතු කලා පමනි. ප්‍රථමයෙන් ජබාලිව නිදහස් කර ගැනීම සඳහා සාර්ථකව සාකච්ඡා කල ඔහු පසුව ජබාලිව නෙරපනු ලැබී ය. පසුව ඔහු තම බැනා හා මිලිටරි රහස් තොරතුරු සේවා ප්‍රධානී මවුසා අරගත්ව ගාසා තීරයේ හා බටහිර ඉවුර යන දෙකේ ම ආරක්ෂක ප්‍රධානියා ලෙස පත් කරනු ලැබී ය.

මවුසා අරගත් බොහෝ සෙයින් ජනප්‍රිය නොවන අතර අපරාධකරුවෙක් හා දූෂකයෙක් ලෙස දැක ගනු ලැබේ. පලස්තීන අධිකාරිය තුළ දූෂනයට එරෙහි මහජන උද්ඝෝෂන දෙකකට පොලඹවමින් ඔහුගේ පත්වීම ගාසා හි තත්වය අවුස්සා ලී ය. අල් අක්සා සාමාජිකයෝ මවුසා අරගත්ගේ පාලනය යටතේ පවතින ආරක්ෂක හමුදා මූලස්ථානයට ප්‍රහාර එල්ල කොට ගිනි තබා බිමට සමතලා කලහ. ප්‍රතිසංස්කරන ගෙන ආවේ නැත්නම් දූෂිත නිලධාරීන්ගේ නම් සඳහන් අත් පත්‍රිකා බෙදා හරින බවට සේනාංකය තර්ජනය කලහ. වෙඩි හුවමාරු කිරීම් දකුණු ගාසා හි රාගා නගරය තුළ දුස්මිකට වැඩි ගනනකට තුවාල සිදු කලේ ය.

ගාසා හි ෆාටා සංවිධානයට එරෙහිව ඉස්ලාමීය මූලධර්මවාදී විරුද්ධත්වය වන හමාස් හා ඉස්ලාමීය ජ්හාඩ් සංවිධාන තමන්ගේ පැත්තෙන්, අරගත් පාක්ෂික නොවන කන්ඩායම් ද ඇතුලත් කර ගැනීම තෙක් රජය පුලුල් කිරීම ඇතුලත් දේශපාලනික හා ආරක්ෂක ප්‍රතිසංස්කරන අරගත් ක්‍රියාත්මක කල යුතු යයි ඉල්ලා සිටිමින් ලිපියක් යැවී ය.

මවුසා අරගත් පහල තනතුරක් සඳහා ආපසු කැඳවමින් යම් පදනමකට ඉඩ දීමට අරගත්ට බල කරනු ලැබී ය. එම තනතුරට අබ්දෙල් රසෙක් අල් මජායිමේ මවුහ අරගත් නැවත පත් කරන ලදී. නමුත් ඊට වඩා දුර නොයන බව ඔහු පැහැදිලි කලේ ය.

ජූලි 20 අගහරුවාදා, ක්වේරි අගමැති තනතුරේ දිගටම සිටිය යුතු යයි වන අරගත්ගේ ඉල්ලීමට ක්වේරි හිස නැමී ය. නමුත් තමන්ගේ ආන්ඩුව “භාරකාර රජයක්” පමනක් වන බව අවධාරනය කල ක්වේරි ආරක්ෂක සේවා පිලිබද පාලනය අරගත් අත් හැර දැමුවේ නැති නම් තමන් ඉල්ලා අස් වන බව ප්‍රකාශ කලේ ය.

අරගත් විසින් මජයියා යලි පත් කිරීම “මහජනයා ගොනාට ඇන්දවීමට තවත් උත්සාහයක්” හා “ජාතික පරිපාලනය පිලිබද ප්‍රතිසංස්කරන හා වෙනස්කම් මග හැරීමේ ක්‍රමයක්” ලෙස සඳහන් කරමින් අල් අක්සා

විසින් ඉවත් කෙරිණි.

එදිනම තුවක්කුකරුවෝ අරගත් විරුද්ධවාදියෙක් හා හිටපු පලස්තීන කැබිනට් ඇමතිවරයෙකු වන නබීල් අමර්ගේ රමාලා හි නිවසට පහර දී ඔහුට තුවාල සිදු කලහ. අමර් අරගත්ව විවේචනය කරමින් රූපවාහිනී සම්මුඛ සාකච්ඡාවක් දී තිබුණා පමණි. වෙඩි තැබීම “බියගුලු ප්‍රභාරයක්” ලෙස ක්වේරි හෙලා දැක්කේ ය.

කැබිනෙට්ටුව “අභ්‍යන්තර තත්වය පාලනය කිරීමේ තම වගකීම ඉටු කිරීමට හා තම ජනයාගේ ආරක්ෂාව වර්ධනය කිරීමට අසමත්ව ඇත” යි පවසමින් ක්වේරිගේ ඉල්ලා අස්වීම පිලිගැනීමට බල කරමින් ඊලඟ දිනයේ ම පලස්තීන ව්‍යවස්ථාදායක සභාව 43ට 4ක ඡන්දයකින් යෝජනාවක් අනුමත කලහ.

ව්‍යවස්ථාදායක සභාවේ කථානායක රවුහි ආද් “සමස්ත පලස්තීන දේශපාලන වර්තාවලියම” ඇතුලත් ජාතික එක්සත් ආන්ඩුවක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා ආයාචනා කලේ ය.

අරගලයේ යෙදී සිටින විවිධ කල්ලි අතර අර්ථහාරී වෙනස්කම් තිබුණ ද අරගත්ගේ වයස්ගත කල්ලිය විසින් තමන් පාලන බලයෙන් පිටමං කරනු ලැබීම පිලිබඳව හැඟීමේ දී එක්සත් වී ඇත. අරගත්ගේ අනාගමික ජාතිකවාදී නායකත්වයේ වඩාත් විවෘත දේශපාලන විරුද්ධවාදියා වන ඉස්ලාමීය මූලධර්මවාදී හමාස් කන්ඩායම අරගත්ගේ බටහිර ඉවුරේ බල කොටුවට විකල්ප බල පදනම ලෙස ගාසාහි පාලනය සුරක්ෂිත කර ගැනීමටත්, රජය තුළ ස්ථානයක් සුරක්ෂිත කර ගැනීමටත් අදිටන් කර ඇත.

ක්වේරි හා 2003 දී ඉල්ලා අස්වූ ඔහුගේ පූර්වගාමී මන්මුද් අබ්බාස් හෝ අබු මේසන් වැනි අය පලස්තීන ධනෝශ්වරය තුළ වඩා කලහකාරී හා හේදකාරී ස්ථරයක් නියෝජනය කරති. කෙසේ වුව ද, ඔවුන් සියලු දෙනා ම, පලස්තීන අධිකාරියේ අරගත්ගේ ආධිපත්‍යය තමන්ගේ ම අභිමතාර්ථයන්ට අවහිරයක් ලෙස ද ගාසා මත හා බටහිර ඉවුරේ කොටස් මත සීමිත ස්වයං පාලනයක් සහතික කර ගනිමින් වොෂින්ටනය සමග සම්මුතියක් ඇති කර ගැනීමේ දී හා එමගින් පලස්තීන කම්කරු පන්තිය සුරාකෑමට තමන්ට ඇති හැකියාව දිග දුර පවත්වා ගැනීමේ දී වගකීමක් ලෙස ද දකිති.

අල් අක්සා මාර්ට්ට්ස් බ්‍රිගේඩ් හි කොටස්වලින් එන විරුද්ධත්වයකට ද අරගත් මුහුණ දෙයි. 42 හැවිරිදි හිටපු ආරක්ෂක ප්‍රධානී මොහොමඩ් ඩලාන් විසින් මෙහෙයවනු ලබන්නේ යයි කටකතා පැතිරී ඇති මොවුන් අරගත්ගේ වයස්ගත කුඩා සහයෝගීකරුවන් හා පවුල් සාමාජිකයන් විසින් බලයෙන් පිටමං කරනු ලැබ ඇතැයි හඟින තරුණ ස්ථරයෝ වෙති. ඔවුහු, ඊස්රායල වාඩි ලා ගැනීමට එරෙහි වඩා සටන්කාමී අරගලයක් වෙනුවෙන් කතා කරන්නන් වුව ද පැරනි රැකවල පසෙකට තල්ලු කිරීමේ ආශාව දූෂනයට හා ශෝක සංග්‍රහයට එරෙහි ඔවුන්ගේ උද්ඝෝෂනයේ වඩා තීරණාත්මක අවයවයක් වේ. සමාජ වර්ධනයන් සුරක්ෂිත කිරීමට හෝ ඊස්රායලය හා අධිරාජ්‍යවාදී

බලයන් සමග සාකච්ඡාවෙන් හා සම්මුතියෙන් රාජ්‍යයක් ස්ථාපිත කිරීමට පලස්තීන අධිකාරියේ අසමර්ථතාව කෙරෙහි පැතිරුණු කලකිරීමට බද්ධ වී ඇති වඩා සටන්කාමී යයි පෙනෙන ආස්ථානයක ප්‍රතිඵලයක් ලෙස හමාස් සහ ඉස්ලාමීය ජිහාඩ් හි වැඩිවන බලපෑම මගින් ඔවුහු තර්ජනයකට ලක් කරනු ලැබ ඇතැයි හඟිනි.

පලස්තීන අධිකාරියේ එක්සත් පවත්වා ගැනීමේ හා එහි බිඳ වැටීම වැලැක්විය හැකි එකම පුද්ගලයා ලෙස අරගත්ව දකින ඊස්රායලය කුමන හෝ ප්‍රභවයකින් අරගත්ට එරෙහි ව්‍යාපාරයක ඕනෑම වර්ධනයක් සාදරයෙන් පිලිගනී. හමාස් සංවිධානය ප්‍රමුඛත්වයට පත් වන්නේ නම්, එය, වැඩිදුර මිලිටරි වර්ධනය සඳහා ටෙල් අවිව් වෙත ක්ෂමාලාප සපයයි. නමුත් ඔවුන් පැහැදිලිව බලාපොරොත්තු වන්නේ නින්දිත සම්මුතියක් පිලිබඳ සාකච්ඡා කිරීමට වඩා සුදානම් වන පලස්තීන අධිකාරිය තුළ සිටින බලයන් විසින් අරගත්ව පදවියෙන් පහකරනු ලබනු ඇති බවයි. ඊස්රායල නියෝජ්‍ය ආරක්ෂක ඇමති සීවී බොයිම් ඊස්රායල ගුවන්විදුලියට කීවේ “මෙම වර්ධනයේ අවසානයේ අරගත්ව පසෙකට තල්ලු කරනු ඇත. එවිට වඩාත් ගැඹුරු හා වගකිව යුතු බලයන් සමග කතා කිරීමට අපට හැකියාව ලැබෙනු ඇත” යි තමන් බලාපොරොත්තු වන බවයි.

වොෂින්ටනය සටන්වල වාසිය ඩැහැගත්තේ ය. රාජ්‍ය ලේකම් කොලින් පවල් මාධ්‍යයන්ට කීවේ “අප විශ්වාස කරන්නේ නිවැරදි ඉදිරි මාවතකට අරගත් බලය අත් හැර දැමීම, සැබෑ විධායක බලය අගමැති වරයෙකුට පැවරීම, එම අගමැතිවරයා පලස්තීන ප්‍රජාවට අවශ්‍ය දේ කිරීම අවශ්‍ය කරන බවයි. එය සිදු වූ විට (සාමය කරා) මාර්ග සිතියමේ ඉදිරියට යාමට අපට පුලුවන”.

වොෂින්ටනයේ ඉල්ලීම එක්සත් ජාතීන් විසින් ද ප්‍රතිරාවය කරනු ලැබී ය. මහ ලේකම් කොෆි අනන් අවධාරනය කලේ අරගත් “අගමැතිවරයාට හා ඔහුගේ නායකත්වයේ අනෙකුත් සාමාජිකයන් ට ඇහුම්කන් දීමට කාලය ගත යුතු බවයි.”

සන්නද්ධ අරගලයේ හා ඊස්රායලය සමග සාකච්ඡාවේ සංයෝජනයක් තුලින් අනාගමික පලස්තීන රාජ්‍යයක් ස්ථාපනය කිරීමේ තම ජාතිකවාදී ඉදිරිදර්ශනයේ අසමර්ථතාව හේතුවෙන් මතු වූ කන්ඩායමික ගැටුම්වලට අවසානයේ දී අරගත් දේශපාලන වගකීම දැරිය යුතු ය. සෝවියට් සංගමය බිඳවැටීමෙන් පසුව මැද පෙරදිග තුළ එක්සත් ජනපදයේ අනභියෝගී ආධිපත්‍යයට තව දුරටත් විරුද්ධ වීම කල නොහැකි බව අරගත් නිගමනය කලේ ය. බටහිර ඉවුරේ හා ගාසා තීරයේ ලුප්ත පලස්තීන රාජ්‍යයක් නිර්මාණය කරන්නේ ය යන පොරොන්දුවට හිලවූ ලෙස ඔහු 1993 දී ඔස්ලෝ සාම සම්මුතිවලට අත්සන් තැබී ය.

ඒ වෙනුවට පසුගිය දශකය දැකගෙන ඇත්තේ වාඩි

ලා ගනු ලැබූ ප්‍රදේශවල ඊස්රායලය විසින් සියොන්වාදී ජනපද කරනය ගොඩනැංවීම් වැඩි කිරීම සහ එක දිගටම හෝදාපාලුවට ලක් වූ පලස්තීනුවන්ගේ ජීවන තත්වයන් සොල්දාදුවන් සිය ගනනක් විසින් වටලනු ලැබ තිබුණු අල් අක්සා මුස්ලිම් පල්ලියේ ටෙම්පල් මවුන්ට් ස්ථානයට වත්මන් ඊස්රායල අගමැති ඒරියල් ෂැරොන් 2000 සැප්තැම්බරයේ දී කල ප්‍රකෝපකාරී සංචාරයට පසුව, දෙවන ඉන්ටිෆාඩාවක් ලෙස පුපුරා ගියේ ය.

කෙසේ වුවද අරගන්ගේ කිසිදු විරුද්ධවාදියෙක් ඔහුගේ අසාර්ථක ඉදිරිදර්ශනයට අවංක විකල්පයක් නියෝජනය නො කරති. හුදකලා වීම පිටුවහල් කිරීම හා ඊස්රායලය සහ එක්සත් ජනපදය විසින් ඝාතනය කිරීමට මුහුණ නොදෙන නිසා ක්වේරි වොෂින්ටනය සහ ටෙල් අවිව් සමග සහයෝගීව කටයුතු කිරීමට පවා සූදානම් ය. සන්නද්ධ අරගලය පිලිබඳ ෆාඩාහි අසාර්ථක ඉදිරිදර්ශනය යලි ඇරඹීම වෙනුවෙන් අල් අක්සා කතා කල ද තම ධනෝශ්වර හිතවාදී පන්ති ආස්ථානයෙන් ගත් කල පැරනි අයගෙන් අති මූලික වසයෙන් වෙනස් වන්නේ නැත.

හමාස් හි මරාගෙන මැරෙන ප්‍රහාර හා එහි සුභ සාධන වැඩ පිලිවෙල වැඩිවැඩියෙන් අපේක්ෂා භංගත්වයට පත් වන පලස්තීන ජනගහනයේ සහයෝගය දිනා ගෙන ඇත. නමුත් ඉරානයේ හා අනෙකුත් තැන්වල පෙන්නුම් කර ඇති පරිදි පලස්තීනයේ ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයක් ස්ථාපනය කිරීමේ හමාස්හි අරමුණ, ධනෝශ්වරයේ වෙනස් කොටසක් විසින් කම්කරු පන්තිය සුරාකෑමේ විකල්ප රූපාකාරයක් පමනක් අඩංගු කර ගනු ඇත. ටෙල්

අවිව් විසින් ඔවුන්ව දිගු කාලයක් පුරා දැක ගනු ලැබ ඇත්තේ පලස්තීන අධිකාරිය අස්ථාවර කිරීමේ ප්‍රයෝජනවත් මෙවලමක් ලෙස වන අතර හමාස් හි මරාගෙන මැරෙන ප්‍රහාර ඊස්රායලය විසින් පුනරාවර්තීව ප්‍රහාර එල්ල කිරීම හා ආක්‍රමනයක් සිදු කිරීමට සාධාරනීකරනයන් සපයා ඇත. තවද ගාසා හි පාලනය අල්ලා ගැනීම සඳහා වන එහි සැලැස්ම සාක්ෂි දරන ලෙස තමන්ගේ බල පදනම සුරක්ෂිත කරනු ලබන්නේ නම් ඊස්රායලය සමග සම්මුතියකට එළඹීමට තමන් නිරන්තරයෙන් සූදානම් බව හමාස් පෙන්වා ඇත.

පලස්තීන අධිකාරිය තුළ සිදුවේගන යන බිඳවැටීම අරගන්ට කිසිදු සහයෝගයක් දීම මගින් වලක්වනු ලැබිය නොහැක. වාඩි ලා ගැනුණු ප්‍රදේශවල ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මව්බිමක් පිලිබඳ ඔහුගේ පොරොන්දුව සම්පූර්නයෙන්ම නිෂ්ප්‍රභ වී නැති තතු තුළ පලස්තීන ජාතික ව්‍යාපාරයේ විවිධ කොටස් බැඳ තබා ගෙන සිටින බොහෝවරයෙකුගේ භූමිකාව පමනක් ඔහුට රඟ දැක්විය හැකි ය.

පලස්තීන කම්කරු පන්තිය, පලස්තීන ධනෝශ්වරයේ සියලු කොටස්වල දේශපාලනික බලපෑමෙන් බිඳිය යුතු අතර අරගලයේ නව මාවතක් සකස් කර ගත යුතු ය. පලස්තීන ජනතාවගේ විමුක්තිය සඳහා, ධනෝශ්වර සුරාකෑමට හා අධිරාජ්‍යවාදී ආධිපත්‍යයට එරෙහි මැද පෙරදිග එක්සත් සමාජවාදී රාජ්‍යයක් නිර්මානය කිරීම සඳහා වූ අනාගමික හා සමාජවාදී ව්‍යාපාරයක් තුළ තම ඊස්රායල් සහෝදර සහෝදරියන් සමග සහයෝගීව සමස්ත අරාබි කම්කරු පන්තියේ ම එක්සත් ප්‍රහාරයක් අවශ්‍ය ය.